

II и I...
 ...

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа
 КЊАЗ СРСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА
 СВЕШТЕНА РЕШЕЊА ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

о збориштама и вецбалиштама народне војске.

Чланак 1.

Општине, којих земљишта-утрине-буду изабрана за зборишта чета, атерија, ескадрона, бригада и других одељења народне војске, као и за стрелишта њихова, дужне су, да ова земљишта бесплатно за ову цел уступе, премере и стално обележе.

Чланак 2.

Ако општински простори, који су за ову цел изабрани, нису довољно пространи, доцниће се суседним приватним имањем, које ће се откупом набавити. Откупну цену плаћају све оне општине, које састављају део војске, за који је збориште опредељено, осим општине, која је већ дала своје земљиште за збориште. Откуп

се врши по закону о заузимању приватних непокретних добара поред накнаде за иста од 15. Марта 1866. године.

Чланак 3.

Простори, који су за зборишта и стрелишта народне војске опредељени, и уступљени, као и они, који су откупом за ту цел прибављени, док за зборишта служе, не могу се отуђивати нити могу постати приватна својина. Општина у чијем су атару ти простори, може их у време, кад народна војска није на скуповима, употребљавати на своје општинске потребе, но тако, да ово употребљење ни мало не буде на сметњи смештају, вецбању и у опште потребама народне војске, ма у које време.

Чланак 4.

Они, који би држали, да имају право својине, или других стварних права, на просторе, узете за зборишта, дужни су за годину дана после заузећа, то јест, пошто се премере и обележе, потражити своје право судом, јер после тог времена сматраће се, да им је право застарело, и дотични простори постају неспорна општинска својина.

Чланак 5.

У случају кад зборишта, која су допуњена откупом приватног имања, престану служити

цели, за коју су узета, тада се откупом прибављене земље уступају првенствено њиховим првобитним имаоцима или њиховим законим наследницима по откупној цени, или ако их ови неће да приме уступају се општини, у чијем су атару, по процени три заклета вештака или се продају лицитандо. Добивени новац у сваком случају враћа се оним општинама, које су ову земљу откупиле.

Закон овај ступа у живот, од дана кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашим министрима унутрашњих дела, финансије и војном, да закон овај обнародују, и о извршењу се његовом старају, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

30. Јануара 1875. год.

у Београду.

(М. П.)

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Видно и стално државни печат

чувар државног печата

министар правде,

В. Миловановић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Д. Стефановић с. р.

Министар финансије,

Чед. Мијатовић с. р.

Министар војних

делова,

К. С. Протић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВЕРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

Следеће измене у закону о устројству војске од 20. Марта 1864. год. и у изменама и допунама овог закона од 23. Октобра 1870. год. (Зборник XXIII.) и то:

Члан 5. мења се овако:

Војници стајаће војске служе две године.

У Члану 50.

Број „три године“ замењује се бројем „две године.“

Закон овај ступа у живот од дана кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашем војном министру, да овај закон обнародује и о извршењу се њего-